

MENKİBE: Sarhoş Komşu

İmâm-ı A'zam efendimizin bir komşusu vardı. Evleri birbirine bitişikti. Komşusu, devamlı surette sarhoş olup meyhaneden çıkmaz, akşamları eve gelince de sabaha kadar saz çalar ve şarkı söylerdi. Hazret-i İmâm hiçbir şey demez, sabrederdi. Bir akşam, adamdan hiçbir ses gelmeyince, sabah erkenden evinin kapısına gitti ve kapıyı çaldı. Adamın hanımı çıktı ve "Buyurun efendim" dedi. İmâm-ı A'zam efendimiz sordu:

- Efendinizden bu akşam hiç ses gelmeyince merak ettik. Acaba başına bir iş mi geldi?

Adamın hanımı, üzülerək ve utanarak dedi ki:

- Efendim, dün akşam geç saatlerde çarşıdan gelirken bekçiler, sarhoştur diye götürüp hapse atmışlar.

Bunun üzerine İmâm-ı A'zam hazretleri hemen şehrin valisinin konağının yolunu tuttu. Vali, İmâm-ı A'zam efendimizi kapıda görünce şaşırđı.

- Buyurun efendim, hayr ola! Bugün buraya teşrif ettiniz. Bir arzunuz mu var?

- Vali Bey, bizim şöyle şöyle bir komşumuz vardı. Akşam bekçiler sarhoş diye hapse atmışlar. Bunu hapisten çıkarmanız için geldim.

Bunun üzerine, hemen adamı hapisten çıkarttılar. Ve İmâm-ı A'zam'a teslim ettiler. Yolda komşusuna dedi ki:

- Kusura bakmayın, akşamdan haberimiz olmadı ve çocuklarınıza nafaka veremedik. Şu paraları al da, onlara nafaka temin et!

Adamcağız çok üzöldü ve mahcup oldu. Bunun üzerine halis bir kalble tövbe etti.

Ölünceye kadar İmâm-ı A'zamdán ayrılmadı, O'nun sadık talebeleri arasına girdi ve nice ihsânlara kavuştu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi